

Toldafsat er den samme som efter Landstingets Forslag, nemlig 25 Øre. Der er her i Landet 10—12 Hvidgarverier med ca. 100 Arbejdere.

Laklæderfabrikationen er overordentlig uheldig stillet, da der for denne er en negativ Beskyttelse. Efter Konference med de Fagkyndige har Afdelingen dog ikke fundet Anledning til at udfille lakeret Læder til en højere Toldafsat. De to her i Landet værende Fabrikanter forarbejde selv det af dem producerede lakerede Læder til Rasketfygger, Lædertøj til Militærbrug og lignende Artikler, der ved Indførselen svare 33 Øre i Told, og det danske Fabrikat bliver af Militæretaten, som er den væsentligste Forbruger af denne Vare, foretrukket for det indførte. Der er kun 10 à 12 Arbejdere beskæftigede ved Laklæderfabrikationen.

Handsker.

Handskemageriet er et Haandværk, der beskæftiger et ret betydeligt Antal Personer, nemlig i alt c. 900 Kvinder og 350 Mænd. Den nuværende Told er 1 Kr. 50 Ø. pr. Pd., Regeringen har tidligere sat Tolden til 1 Kr. 20 Ø., men i det sidste Regeringsforslag er Tolden sat til 2 Kr. 50 Ø. Landstinget har en Toldafsat af 2 Kr. for Handsker. Iøvrigt henvises til de trykte Opgivelser fra Handskemagerne (Bilag 100, Tillæget Side 395—396). De andrage om, at Tolden maa forhøjes til 2 Kr., med den Motivering, at Indførselen stiger medens Udførselen aftager, og at den nuværende Beskyttelse ikke er ret stor.

Prisen for den typiske Artikel: 3 Knaps Damehandsker, dansk Fabrikat, er en gros 16 Kr. pr. Dufin.

Samme Slags Handsker indføres excl. Told 14 Kr. 1 Dufin vejer 72 Kvint. Tolden à 1 Kr. 50 Ø. pr. Pd. er = 1 Kr. 8 Ø. eller 8 pCt. af Værdien.

Raafstoffolden udgør for Tiden 1,6 Øre pr. Par Handsker, medens Tolden er 9 Øre pr. Par. Hvidgarverne have i deres Fremstilling anført, at en forhøjet Told paa beredte Skind ikke i nogen nærværdig Grad vil kunne skade den indenlandskte Handskindustri. Man kan ikke kalde Indførselen stærkt stigende, men derimod snarere den indenlandskte Produktion. Medens Indførselen i det sidste Par Aar kun har andraget en Værdi af c. 50,000 Kr., har Udførselsværdien i 1893 været c. 350,000 Kr. og i 1894 c. 280,000 Kr. Indførselen er kun ubetydelig i Forhold til det hjemlige Forbrug.

Fodtøj og naadlet Arbejde til saadant.

Efter de fra de Fagkyndige modtagne Værdiopgivelser kan Toldens Procentforhold til Værdien (beregnet for udenlandsk Vare, todfrit leveret i Danmark) for Standardartikler som de i det trykte Andragende (Bilag 102, Tillæget Side 398—400) nævnte Herre-Fjederstøvler og Dame-Fjedersto ansættes til c. 14 Procent, medens det for naadlet Arbejde ansættes til 4—5 Procent. Det er dog imidlertid ganske urimeligt, at et Par Støvler uden Bund skal svare en Told af 4—5 pCt. af Værdien og med Bund 14 pCt.

Skomagerne klage over utilstrækkelig Beskyttelse, og at Indførselen som Følge deraf tiltager meget stærkt. Gaar man saa langt tilbage som til 1874, vil man faa en kolossal Stigning, nemlig fra 32,000 Pd. i det nævnte Aar til 329,000 Pd. i 1894, men dengang vare Betingelserne for en Masseindførsel overhovedet ikke tilstede. Man maa hellere tage Gennemsnitstallene for de to sidste 5-Aar, 1885—89 og 1890—94, hvilke ere 161,000 Pd. for den første og 246,000 Pd. for den sidste Periode.

Indførselen af Fodtøj i de sidste 5 Aar har været:

1890.....	211,000 Pd.
1891.....	187,000 —
1892.....	214,000 —
1893.....	283,000 —
1894.....	329,000 —